

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Ε'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 212

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἰτηρεῖα καὶ προκλήρωσις διὰ τῆς Ἀθῆνας καὶ τῆν Πειραιᾶ δροχμᾶς 15, διὰ τῆς Ἐπισκοπικῆς δροχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγμα 20.
Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ὁ στίχος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1889

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΠΙΘΑΛΜΙΟΣ

Ἵμνεναίε, ποῦ σ' ἐγέννησεν ἡ δοξασιμένη Ἀθίνα,
θεε, ποῦ σ' ἐδροσόλουσαν τὰ κρῦα νερά τοῦ Εὐρώτα,
Ἵμνεναίε, μὲ τὰ στέφανα, Ἵμνεναίε μὲ τὰ κρῖνα,
Γύρισε πάλι ὄλος χαρὰ καὶ δόξα σὺν καὶ πρῶτα.

Ἵμνεναίε, ὅσων ἑταίριαζες τὴν θεϊκὴν Ἑλένη
Μὲ τὸ Μενέλαο, τὸ ξανθὸ τοῦ Ὀμήρου παλληκᾶρι,
Δώδεκα νηῖς, ἡ καθεμιά λουλουδοστολισμένη
Χόρευαν κ' ἐψέλναν μαζὶ τῶν νηόνυφων τὴ χάρι.

Ἵμνεναίε, νά! σὲ καρτεροῦν ἔνα παλάτι πάλι
Ἐρχεσαι, χρυσοστέφαναίε ἀνάβεις ταῖς λαμπάδες,
Λαμποκοποῦν ἡ λιγεραὶς κ' οἱ πλούσιοι κ' οἱ μεγάλοι,
Κ' εἶν' ὄνειρα ἡ βασίλισσαις κ' ἀστέρι οἱ βασιλιάδες.

Ἵμνεναίε, ἠτεροσκέπασε λαχταρισμένο ταῖρι,
Τὸ νιὸ τὸ βασιλόπουλο μὲ τὴ βασιλοπούλα . . .
Ἀπάνου ἔς τὴν Ἀκρόπολι γλυκοφυσάει τ' ἀγέρι,
Ἐτὸν κάμπο φούντωσε ἡ ἐλῆά, μοσχοβολᾷ ἡ μυρτούλα.

Τ' ἀγέρι ἔς τὴν Ἀκρόπολι γλυκοφυσάει καὶ φέρνει
Τ' ὀλόχαρο τὸ μῆνυμα ἔς τοῦ Ἐρεχθεῖου ταῖς κόραις.
Ἵμνεναίε, ζωντανεύουνε! κ' ἡ μῆτὴ τὴν ἄλλη πέρνει
Καὶ τραγουδοῦν ἑπήφαναίς, πανώρηαις, λαμπροφύραις.

Ὅμως, Ἵμνεναίε! τῆς χαρᾶς τραγοῦδι ἀγνὸ δὲν εἶνε,
Ἐχει κ' ἐλπίδες μέσα του, πόθους, καὶ μούς κρυμμένους ...
Ἵμνεναίε, τῆς λαμπάδας σου τὴ φλόγα παντοῦ χύνει!
Ἄκου... μέσ' ἔς τὸ τραγοῦδι τοὺς λαλεῖ ἡ καρδιά τοῦ Γένους.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΕΥΔΑΙΜΟΝΗΤΩΣΑΝ!

Σήμερα φθάνει εις τὸ κατακρύφρον σημεῖον ἡ τύρβη καὶ ἡ παραζάλη τῶν ἑορτασμάτων τούτων ἡμερῶν· σήμερον κορυφούται ὁλόκληρος τῆς ἑβδομάδος ἡ κίνησις καὶ ὁ πυρετός διὰ τοῦ χαρμωσύνου γεγονότος, ὑπερ ἐγένετο ἡ ἀφορμὴ τῆς ἐκτάκτου ταύτης Ἐθνικῆς πανηγύρεως.

Ἐκτακτος ἀληθῶς ἑβδομάς ἦτο ἡ παρελθούσα, οἷαν οὐδέποτε ἄχρι τοῦδε εἶδον καὶ οὐδέποτε ἴσως εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἴδωσιν αἱ Ἀθηναίαι. Ἐβδομάς ἀληθῆς παθῶν, διὰ τοὺς ξένους, οἵτινες παρεπέμποντο ἀπὸ τοῦ Ἄννα εἰς τὸν Καϊάφραν τῶν ξενοδοχείων ἀναγκαζόμενοι νὰ πληρώσωσι μυθωδῶς ἀδρᾶ ἐνοίκια διὰ τὴν ὀλιγοήμερον κατοχὴν ρυπαρῶν τιῶν τραγῶν, καὶ διὰ τοὺς ἐντοπίους οἵτινες ὑφίσταντο τὴν φιλικὴν ἢ συγγενικὴν ἐπιδρομὴν τῶν ἀπομεινάντων ἀστέγων. Ἐβδομάς, καθ' ἣν ἐκάστη ἡμέρα ἐσημειοῦτο δι' ἰδιαιτέρας λαμπρᾶς τελετῆς, ὡς κατὰ τὴν Μεγάλην διὰ τῆς ἀφίξεως ἐνὸς ἡγεμόνος καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ οἵτινες παρήλαυνον κεκμηκότας εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀφοῦ ἤθελον παρελάσει τὴν πρωΐαν ἀπηνθηρακωμένοι εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων. Ἐβδομάς ἀνάου κινήσεως, καθ' ἣν τὸ γεῦμα διεκόπτετο ὑπὸ κανονιοβολισμῶν καὶ ὁ ὕπνος ὑπὸ σαλπείγων, καθ' ἣν ἐπληροῦντο ὑπὸ πλήθους τὰ πεζοδρόμια τῆς ὁδοῦ Σταδίου ὑπὸ τὰς πυριφλεγεῖς ἀκτίνες τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλίου καὶ ἠκούετο ἐν μεσονυκτίαις ὄραις ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονοίας ἀντὶ μουσικῆς ὁ βρόμος τοῦ ὁδοστρωτήρος καὶ ἔλαμπον αἰνιγματώδεις φανοὶ ἔργατῶν τὴν νύκτα ὑπὸ τὰ μυστηριώδη ράκη τῆς ἀψίδος τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος...

Μετὰ ὅκτω ἡμέρας ὅλα θὰ ἔχωσι παρέλθει, ὅλα θ' ἀπομεινῶσιν ὡς ἀνάμνησις ἀόριστος τοῦ παρελθόντος, ὅλα θὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν προτέραν τῶν θέσιν, οἱ ἐπίσημοι ξένοι εἰς τὰ βασιλεία των, οἱ ἀσημοὶ ξένοι εἰς τὴν γαλήνιον ἀνάπαυσιν τῶν ἐπαρχιῶν των, τὸ φράκον τοῦ κυρίου δημάρχου εἰς τὴν ἱματιοθήκην του, ἡ προσοχὴ τῶν ἐφημερίδων εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς ἀγῶνας, ὁ κοινορτός εἰς τὰ ὄμματα τῶν πολιτῶν, αἱ καρέκλαι τοῦ καφενεῖου Ζαχαράτου μέχρι τῆς οἰκίας Παχὺ καὶ αἱ καρέκλαι τοῦ παρὰ τὴν οἰκίαν Παχὺ καφενεῖου μέχρι τοῦ καφενεῖου Ζαχαράτου.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν ὅτε ἡ συγκίνησις καὶ ἡ προσδοκία φθάνουσιν εἰς τὸ ἔπακρον καὶ συγχέονται σχεδὸν μὲ τὰ ὄρια τῆς παραφροσύνης· τίς ἐνθυμεῖται τὴν αὐρίον, τίς ἀναλογίζεται τὸ ἐπικείμενον πεζότατον μέλλον; Πᾶσα σκέψις τοιαύτη θὰ ἦτο ἀκαιρος, πᾶσα φωνὴ μὴ σημαίνουσα ἐνθερμον εὐχὴν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν σήμερον στεφομένων σεπτῶν νεονύμφων θὰ ἦτο οἰκτρὰ παρρωσία.

Καὶ ἡ τοιαύτη συγκίνησις σὺμπαντος τοῦ ἔθνους εἶνε εὐλογος. Πρώτην φορὰν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μετὰ ἱστορίαν ἀλγεινὴν καὶ πολὺπλαγκτον παρίσταται εἰς τὸ παρήγορον θέαμα τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ ὑποδέχεται μετ' ἐνθουσιώδους στοργῆς νύμφην ἀγαστήν, μέλλουσαν αὐτοῦ βασιλεύσασιν ἀνήκουσαν εἰς εὐκλεῆς καὶ κραταιότατον ἡγεμονικὸν γένος, μετὰ δικαίας δὲ ὑπερηφανείας βλέπει τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς συμπαρισταμένους ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ κράτους καὶ συνορτάζοντας μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῷ εὐτυχῇ γεγονότι.

Δὲν προσδοκᾷ βεβαίως ὁ ἑλληνικὸς λαὸς παροχὰς ὀλιγκᾶς καὶ πολιτικὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐπιγαμίας ταύτης. Τὸ παρελθὸν ἐδίδαξεν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ νοημοσύνῃ του ἀναγνω-

ρίζει, ὅτι μόνον ἐκ τῆς θελήσεώς του, ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὀλιγκῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων, ἐκ τῆς φιλοπατρῆδος αὐταπαρνήσεώς του ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον αὐτοῦ ἔθνικόν μεγαλεῖον καὶ ἡ βαθμιαία ἐκπλήρωσις τῶν δικαίων αὐτοῦ πόθων. Προσδοκᾷ ὅμως ἄλλο τι πρακτικώτερον καὶ λογικώτερον ὁ ἔμφρων ἑλληνικὸς λαός. Τρία ἤδη κατὰ συνέχειαν ἔτη, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν τελεσθεισῶν ἑορτῶν ἡ βασιλεύουσα δυναστεία του ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ ἐμπράκτως καὶ νὰ ἐκτιμῆσῃ πόσον εὐλικρινὴς καὶ ἀκλόνητος εἶνε ἡ πρὸς Αὐτὴν ἀφοσίωσις τοῦ ἔθνους, ὅπερ συνεταύτισε τὰς τύχας του μετὰ τὴν τύχην Αὐτῆς καὶ ἐναπέθηκεν εἰς Αὐτὴν τὰς ἐλπίδας του περὶ κρείττονος ἔθνικου μέλλοντος. Ὡς ὑποχρέωσις ἀρα ἐπιβάλλεται εἰς τὰ μέλη τῆς δυναστείας ταύτης νὰ ἀποδείξωσιν εἰς τὸ ἐξῆς, ὅτι ἡ τοιαύτη ἀγάπη εἶνε φυσικὴ καὶ ἀμοιβαία, καὶ ν' ἀποδείξωσι τοῦτο ὄχι διὰ πλατωνικῶν ὑποσχέσεων καὶ διὰ χυδαίων διαβεβαιώσεων, ἀλλὰ διὰ πραγμάτων, ἐγκολπούμενοι τὸν ἔθνικόν βίον, μεριμνῶντες καὶ ἐνδιαφερόμενοι ἀληθῶς περὶ τῆς προόδου αὐτοῦ.

Ἡ ἐλπίς αὕτη ἐμπνέει τοὺς πάντας σήμερον καὶ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς ἀναπέμπονται αἱ συνοδεύουσαι τὸν πανηγυρικὸν ὑμέναιον ὁμόθυμοι εὐχαί, αἱ ἀπευθυνόμεναι σήμερον πρὸς τὸν ὕψιστον ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας καὶ μακρομερεύσεως τοῦ σεπτοῦ καὶ εὐαρμόστου ζεύγους.

Ὁ δὲ μακρόθυμος Θεὸς θὰ παραβλέψῃ τὰ πάντα, καὶ τὴν ἀπρονοησίαν τῶν ἀρμοδίων, καὶ τὰ ἀνοσιουργήματα τοῦ ἐξωραϊσμοῦ καὶ τὴν στολὴν τῶν ἀστυνόμων, ὅπως εἰσακούσῃ μόνον τὴν κοινὴν εὐχὴν:

Ζήτωσαν καὶ εὐδαιμονήτωσαν οἱ νυμφιοί!

Ἡρώδης ὁ Ἄττιος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μία πομπὴ καθ' ἡμέραν! αὕτη ἦτο ἐν συνόψει ἡ ἱστορία τῶν ἡμερῶν τούτων. Τρεῖς ἤδη ἔχει ἐπαναληφθῆ τὸ πρᾶγμα κατὰ τρία συνεχῆ ἔτη τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, τὸν ὅποιον ὁ κ. Καλλιγᾶς δικαιοτάτα μετὰ τοῦτο δύναται ν' ἀποκαλῆ Πομπήϊον.

Ἐξαιρετικῶς χάριν τῶν ἑορτῶν ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὰ πολυπαθῆ ἡγεμονικὰ πρόσωπα, καὶ ὅπως ὑπάρχη πάντοτε ἡ ἀπαιτουμένη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ Ἄστεως καὶ τῶν λοιπῶν ἡμερησίων φύλλων, δὲν δημοσιεύομεν εἰκόνας τῶν παρεπιδημούντων ἐπισήμων ξένων. Εὐτύχημα δὲ εἶνε, ὅτι λήγουσιν ἐπὶ τέλους αἱ ἑορταὶ καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος μήπως μεταβληθῶσιν ἐκ τῆς ἀηθίας ὅλοι οἱ Ἑλληνες εἰς εἰκονομάχους!

Λυπηρὰ εἶνε ἡ σκέψις, ὅτι ἐκ τῶσων πολυαριθμῶν ξέ-

νων, οἵτινες κατ' αὐτὰς πλημμυροῦσι τὴν πόλιν μας, ἐπιτείνοντες ἀπανταχοῦ τὴν ζωηρότητα καὶ τὴν εὐθυμίαν, οὐδεὶς θὰ μείνῃ μετὰ τὰς ἑορτας, οὐδ' αὐτὸς ὁ Στέφανος Ξένος, ὅστις πρὸ καιροῦ ἀποδημῶν δὲν μᾶς θέλγη διὰ τῶν δημοσιευμάτων του.

Οἱ ρῶσσοι κρεσπῶλαι προσέφερον ἄλλοτε εἰς τὴν κυβερνήσιν των τὸ εἰς Πειραιᾶ νκυλοχοῦν θωρηκτὸν Μηνιγγ. Οἱ ἰδιοὶ μας κρεσπῶλαι τί εἶνε ἱκανοὶ νὰ προσφέρουν;

— Τὴν Μηνιγγ... τιδα!

Πάλιν εἰς τὸ μέσον ὁ κ. Συγγρός! Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου καὶ ἀναπληρῶν τὸν ἀποβιώσαντα ἀρχιραβδίνον τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος προσέφερον ὡς δῶρον εἰς τοὺς σεπτοὺς νυμφίους ἐν τεύχος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πολυτελῶς δεδεμένης.

Ὁμολογουμένως ὁ κ. Συγγρός οὐδεμίαν παραλείπει περιστασίαν, ὅπως διατρανώσῃ τὰ μωσαϊκὰ αὐτοῦ αἰσθηήματα.

Εἶδομεν καὶ ἡμεῖς τὸ δῶρον. Ἐπὶ τῆς προσόψεως πρόκειται μέγας σταυρὸς ἐκ πολυτίμων λίθων καὶ κάτωθι τούτου τὸ ρητόν, «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν Διαδόχον.

Ἀλήθεια!... ἰδοὺ καὶ μία ἀπάντησις μαθητοῦ γινώσκοντος, φαίνεται, τὰς μετὰ τῶν Εὐαγγελίων καὶ τῶν Εὐαγγελισμῶν σχέσεις τοῦ ἀνωτέρω εὐεργέτου.

— Πόσοι εἶνε οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισταί;

— Πέντε.

— Νὰ τοὺς ἀκούσωμεν!...

— Ὁ Ματθαῖος, ὁ Μάρκος, ὁ Λουκᾶς, ὁ Ἰωάννης καὶ... ὁ Συγγρός!

Ἄστος

ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Ο ΞΕΝΟΣ

(D'après nature)

Σὰν ὄψις ἕναν στῆς ρούγαις νὰ χαζεύῃ
Καὶ ὄπου ὄψις γαλοῦν νὰ τὰ χάνῃ,
Κουρκέτο στοῦ Γιαννάκη νὰ γυρεῖ
Καὶ μὲ τοὺς ἀμαξάδες νὰ τὰ βάνῃ.

Τοῦ Νιοῦνου τῆς ρεκλάμαις νὰ διαβάξῃ,
Νὰ χαιρετᾷ ὅλους τοὺς κλητήρας,
Τὰ ἔργα τοῦ Δημάχου νὰ θαυμάξῃ,
Νὰ τρέξῃ πίσω στοὺς ὁδοστρωτήρας...
Αἱ. σὰν τὸν ὄψις, νὰ εἶσαι πεπεισμένος,
Ἦως, δίχως ἄλλο, θὰνε κίνας ξένος!

ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ

Ἄν τέτοια μούτρα εἶχατε χοντρά, βλοσυροκίμια,
Σὲν κείνα ποῦ ὄμαε προχθὲς στὰ φύλλα τυπωμένα,
Ἐπρεπαν, Ἰψηλότατοι, πρὶν μῆντε στὴν Ἀθήνα
Νὰ μείνετε στὸν Κάνθαρο πρῶτα γιὰ καραντίνα!

ΣΤΟΥΣ ΑΝΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ

Γιορταὶς νὰ ὄψτε θέλατε κ' ἤρθαι ὄλο χαρὰ
Μὲ ὄρεφι τρικουβερτι καὶ μὲ πολὺ παρὰ
Ἄλλὰ σὰς μωριστήκανε κ' ὄστῆσαν τὴν ἀπόχη
Τῶν Ἀθηνῶν οἱ φοβεροὶ κ' ἀσπλαγχνοὶ ξενοδόχοι.

ΣΤΑΙ ΞΕΝΑΙ

Μὲ τὴν Γλυκερία μορφή σας, τὴν ἀτίμητη
Καὶ μὲ τὴν τόση χάρι, τὴν ἀμίμητη
Καὶ τὸν ἀγνὸ σας ἐνθουσιασμό,

Ἐσεῖς μονάχα ἤρθατε καὶ φέρατε
Λαμπρὸν καὶ ξηλευτόν, καθὼς σεῖς ξέρατε,
Στὴν πόλι μας τὸν ἐξωραϊσμό!

ΣΤΟΥΣ ΞΕΝΟΔΟΧΟΥΣ

Αἱ, ἐδουλέψατ' ὄλοιστὰ γερά
Καὶ δὲν σὰς ἔμειν' οὐτ' ὁ ἀχυρῶνας,
Ἄν καὶ σὰς πολεμύσαν' φοβερά
Αὐτ' οἱ ὁμογενεῖς μὲ τοὺς ξενῶνας!

ΠΑΡΑΛΕΙΦΘΕΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

(Κατάλληλος εὐκαιρία χρησιμοποίησεως ἀχρήστου κτιρίου)

Ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα
Ἄφου ἔγέμισαν, γιὰτί
Δὲν ἐνοίκιαζαν κ' αὐτὰ
Τὴν Ἀκαδημία;

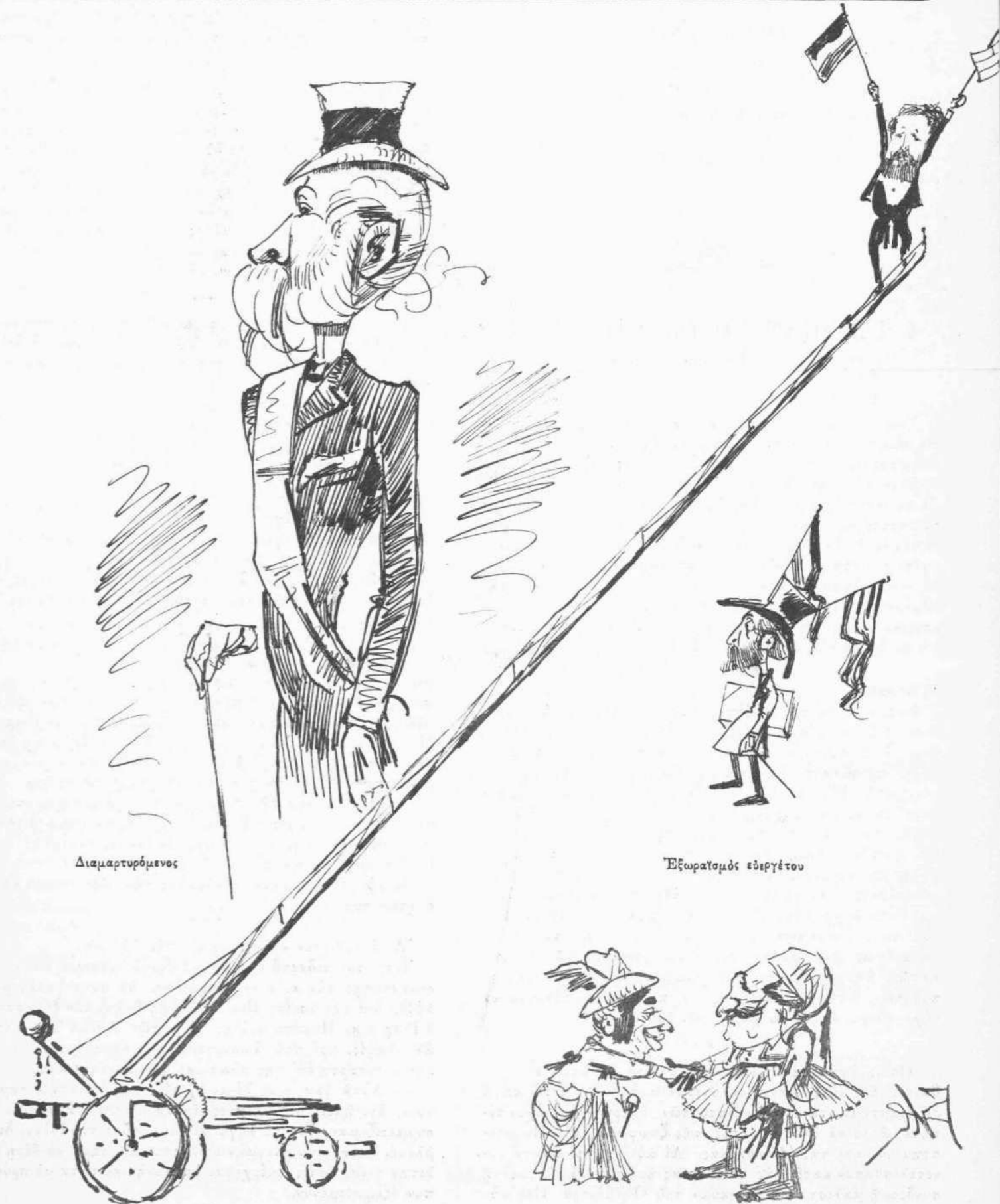
ΣΤΟΝ ΦΙΛΟΝ Κ. ΞΕΝΟΝ

Φαντάσου τί παράξενο! Νὰ σὲ φωνάζουν Ξένο
Καὶ νάχῃς τέτοιο ὄνομα γνωστὸ καὶ ἔακουσμένο!

Δὲν καὶ ξῶτα

Ἡ ὑποδοχὴ τῆς Παλλάδος

Διαμαρτυρούμενος

Ἐξωρατμός εὐεργέτου

Ἵψηλὴ ὑποδοχὴ

— Καλῶς τον τόν κύρ Δήμαρχο
 — Καλῶς την τὴν Μαλάμω

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

(Ιδιαίτερον του 'Αστεος)

Βερολίνου 14|26 Οκτωβρίου

Κύριον Ερβέρτον Βίσμαρκ

Ζητήσατε, επιμόνως συνέντευξιν μετά του ποιητού της Δύσεως του Ανατολικού ζητήματος. Απάντησις πληρωμένη.

ΒΙΣΜΑΡΚ

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ, ΑΙ ΥΠΟΔΟΧΑΙ, Κ. Τ. Α.

ΩΣ ΕΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΔΕ ΚΑΣΤΡΟΝ

Ερωτεινὲ Κόμη.

Εἶνε δικαία ἡ περιέργειά σου, νὰ μάθης τούλάχιστον τὰ περὶ τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου, ἀφοῦ ἡ οἰκονομική σου κατάστασις δέ σοι επέτρεψεν νὰ τὰ ἴδῃς. Δὲν εἶχες μέγα δίκαιον νὰ σκεφθῆς πολὺ περὶ τῶν δαπανῶν, διότι εἰς ὄλους τοὺς ἐπισήμους καὶ ὑψηλοὺς ξένους καλλιμάρμαροι προσηνέχθησαν οἰκίαι καὶ τράπεζαι παρατίθενται τοιαῦται καθ' ἑκάστην, ὅποια οὐδέποτε ἦλθον εἰς στενάς σχέσεις μετὰ τοῦ Ὑμετέρου στομάχου. Ὡστε κατ' ἐμὲ τὸ μόνον ζήτημα ἦτο ὁ ναῦλος τοῦ ταξειδίου σου· ἐὰν ἠδύνασο νὰ ἔλθῃς ἀναυλά δὲν ἔπρεπε νὰ χάσῃς τὴν εὐκαιρίαν, ἀφοῦ θὰ ἔφευγες κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀλλὰ τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται !!!

Λοιπόν.

Κόσμον τοσοῦτον οὐδέποτε εἶδον αἱ Ἀθηναί. Δὲν λέγω —πρόσεξε— κόσμος τοσοῦτος οὐδέποτε εἶδε τὰς Ἀθήνας, διότι πιθανὸν ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος νὰ μὴ εἶδε τίποτε, προσβληθεὶς ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ μας προϊόντος, τοῦ κονιορτοῦ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι πλεονάζουσιν οἱ φέροντες πῖλους καὶ ἐνδυμασίας εὐρωπαϊκὰς, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ ὑπερβολή, ὅτι ἀνὰ πᾶν βῆμα συναντᾷς πελώριον ἀνατολίτην μετὰ τὸν ποδῆρην μέλανα ἐπεινύτην του καὶ τὸ βραχύ, ἀλλὰ κατακόκκινον φέσι του ἢ ἄλλον ἐπαρχιώτην ἐγκαταλείψαντα τὴν γενέθλιον, ἵνα ἴδῃ τὰς τελετάς, Ὅλοι αὐτοὶ ἐν ἀρχῇ ἦσαν θύματα τῶν ἐφημερίδων, ἐπειδὴ αὐτὰ τοὺς ἠνάγκασαν εἰς τὸ ἀκούσιον τοῦτο ταξειδίου· τώρα ὁμως εἶνε θύματα τῶν ξενοδόχων καὶ τῶν ἀμαξηλατῶν, ὑπάρχει δὲ ἐλπίς νὰ γίνωσι τοιαῦτα καὶ τῶν λωποδυτῶν, διότι φήμη διεδόθη, ὅτι καὶ ἐκ τῶν τελευταίων οὐχὶ ὀλίγοι ἀφίκοντο χάριν τῶν εορτῶν.

Ὅσοι, ἀγαπητὲ Κόμη, ἔσπευσαν νὰ ἔλθωσιν εἶνε βέβαιοι, ὅτι εὖρον καταλληλοτέραν κατοικίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ διάστημα τῶν παρεμπιπτοῦσων ἡμερῶν δὲν εἶχον τίποτε ἄλλο νὰ ἴδωσιν ἐκτὸς τῆς ζωφόρου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ ἀψίδες, τὰ πάντα συνετελέσθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ νύκτας τῆ συνδρομῆς μάλιστα καὶ ὑψηλῶν τοῦ Οὐμβέρτου. Πρὸ αὐτῶν χάος καὶ ὀδοστρωτῆρες εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ μόνον θέαμα αἱ εἰκόνες τοῦ Πανεπιστημίου ἐνώπιον τῶν ὁπίων οὐχὶ ὀλίγοι κεφαλαὶ ἀπεκαλύφθησαν καὶ οὐχὶ ὀλίγα σταυρο-

κοπήματα ἔλαβον χώραν. Ἐνεκα τοῦ ἀφθόνου χρυσοῦ καὶ τῆς ὄλης κατασκευῆς ἐξελαμβάνοντο ὡς εἰκόνες ἀγίων...

Ὅσοι δὲν ἦλθον ἐγκαίρως καὶ δὲν εἶχον τὴν εὐτύχημα νὰ εἶνε ὑψηλοὶ ξένοι, κατέφυγον εἰς τὰ χάνια καὶ συγκατένευσαν νὰ διαμείνωσιν ἐν δωματίοις εἰς τὰ ὅποια βεβαίως ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν θὰ εἶχε τὴν μεταφορῶσύνην νὰ γεννηθῇ. Ἐκαστον δωματίον ἐδίδοτο ἐπ' ἐνοικίῳ εἰκοσι ἢ καὶ τριάκοντα δραχμῶν τὴν ἡμέραν οὐχὶ δὲ ὀλίγοι ἐκέφθησαν ν' ἀγοράσουν μίαν οἰκίαν τὴν ὅποιαν νὰ μεταπλήσουν μετ' ὀλίγας ἡμέρας μετ' ἐκπτώσιν καί... μετὰ τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν θὰ ζημιωθῶσι πλεονέκτερον ἀπὸ τὴν δαπάνην τοῦ ἐνοικίου τῶν.

Περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν τροφῶν θὰ σοῦ φέρω πειστήρια, ἅτινα θὰ σὲ καταπλήξωσιν. Ἄκουσε τὰς τιμὰς ἐνὸς καταλόγου ξενοδοχείου δεκάτης τάξεως κειμένου παρὰ τὴν παλαιὰν ἀγοράν.

Table with 2 columns: Food item and Price. Items include Σοῦπα, Μακαρόνια, Βραστό, Γιουβαλάκια, Ψητό, Κότα ψητή.

Σὲ ἀκούω νὰ λέγῃς: — Μ' ἂν ἤμην ἐγὼ ἴστας Ἀθήνας δὲν ἔμενα μὲ ὦρα... ἔμπρινα εἰς μίαν ἀμαξάν κι' ἔφευγα... — Μάλιστα ἔχεις δίκαιον, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ εἶχες καὶ ἐν χαρτονομίσμα τῶν πεντακοσίων διὰ νὰ πληρώσῃς τὴν ἀμαξάν.

Μετὰ τὰ προκαταρκτικὰ ταῦτα, ἐρωτεινὲ Κόμη, ἄς κάμωμεν ἓνα φανταστικὸν περίπτωτον διὰ τῶν ὁδῶν τὰς ὁποίας θ' ἀκολουθήσῃ ἡ πομπή, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἄς κατέλθωμεν καὶ ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς τὸν Πειραιᾶ. Μὴ σὲ πτοεῖ ἡ δαπάνη τοῦ σιδηροδρόμου. Εἶνε εἰς βῆρος τῶν ἀναγνωστῶν μας! Εὐθὺς ὡς ἐπάτησεν ἡ μέλλουσα βασιλίσσα μας τὸ ἔδαφος τοῦ Πειραιῶς τὰ πρῶτα ἄξια λόγου ἀντικείμενα τὰ ὅποια εἶδε ἡτο ὁ δήμαρχος, τὸ δημαρχεῖον καὶ ἡ ἀψίς. Τὸ δημοτικὸν κατάστημα διεσκευάσθη καταλλήλως. Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς ἐσκέφθη: ἀφοῦ θὰ διέλθῃ ἡ πομπή πρέπει νὰ εἶνε ρυθμοῦν. Πομπητῆσαν. Ἡ ἀψίς εἶνε μᾶλλον φιλόκαλος τῶν Ἀθηναϊκῶν συναδέλφων τῆς.

Ἄς ἀνέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, ἐὰν δὲν συναντήσῃς τὸν κ. Παρασκευαΐδην, θὰ συναντήσῃς μίαν ἀψίδα διὰ τῆς ὁποίας εἶνε πολὺ ἀμφίβολον, ἐὰν δύναται νὰ διέλθῃ ὁ κ. Παρασκευαΐδης. Πρὸ τῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων ἄλλη ἀψίς, πρὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἑτέρα καὶ ἡ τετάρτη ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

— Αὐτὰ ὅλα, μοῦ λέγει ἀχρεῖας λογοπαίκτης, σημαίνουν, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα... ἀψίδες, ἀλλ' ἐγὼ δὲν συμμερίζομαι οὔτε τὸ λογοπαίγνιον, οὔτε τὴν ἰδέαν, διότι βλέπω αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπιλεκτὸν κλητῆρα νὰ δέρῃ πολίτην τινά, ὅστις ἀπέρχεται ὑπομονητικώτατα μετὰ πρόσωπον ἐξωραϊσμένον.

Ἡ ὁδὸς Πειραιῶς εἶνε κεκοσμημένη μετὰ μύρτα καὶ μετὰ ἀπείρους μικρὰς γερμανικὰς καὶ ἑλληνικὰς σημαίας. Ὁ-

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ἐξ ὄλων τῶν ἐπισημοτήτων οἵτινες θὰ παραστῶσιν εἰς τοὺς γάμους παρετήρησα, ὅτι μόνον οἱ Βουλευταὶ μας μένουσιν ἀνευ ἀκολουθίας. Ἐξηγῶ τώρα διατὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶνε οἱ πλέον ἀνακόλουθοι.

Καὶ ἐν περιέργον.

Κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ μυστηρίου ἐν τῇ Μητροπόλει μεταξὺ τῶν πρώτων θέλουσι ταχθῆ οἱ ἐν τέλει.

Ἀπειροπληθεῖς εἶνε αἱ ἐξέδραι κατὰ τὰς ὁδοὺς δι' ὧν θὰ διέλθῃ ἡ πομπή. Κατὰ τοὺς ἀντιπολιτευομένους αὐταὶ εἶνε ἐπινοήματα τῆς Κυβερνήσεως προφανῶς πρὸς δημιουργίαν νέων θέσεων.

Εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ κληθέντα στρατιωτικὰ σώματα δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ παρατάξωσι καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς πομπῆς οὔτε ἓνα πλήρη στοίχον ἀνδρῶν. Μία νέα ἀπόδειξις, βλέπετε, ὅτι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ στρατοῦ ἐν γένει εἴμεθα τὸ μᾶλλον ἀστοιχείωτον ἔθνος τῆς Εὐρώπης.

Πρὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Ἀθηνῶν ὅπου κατεσκευασμένως γίνονται προετοιμασίαι: — Πῶς! κι' ἐδῶ γίνονται παρασκευαί; — Μὰ, ἀφοῦ εἶνε διευθυντῆς... ὁ Παρασκευαΐδης.

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν πρὸ τῆς ὑποδοχῆς τῆς νύμφης. — Ἀπὸ ποῦ ρίπτοται οἱ κανονοβολισμοί; — Ἀπὸ τὸν λόφον τῶν Νυμφῶν. — Φυσικὰ, ἀφοῦ ἔρχεται... ἡ νύμφη.

Καλαμποκίδης

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Α. Δ. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Ἡ ὑπομονὴ μας ἐξητηθή. Γ. Π. Σουεζ. Ἐλήθη καὶ ἡ δευτέρα ἐπιστολή σας. Ε. Π. Μελίτην. Μᾶς ἐλησημόσατε Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Μετὰ τὸ ἐρχόμενον στέλλομεν τὰς ἀποδείξεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Τοῦ Διαδόχου, τῆς Σοφίας, τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Ἀυτοκράτορος Γουλιέλμου, ἐπὶ λαμπροῦ χάροτος καὶ εἰς μέγα σχῆμα, καταλλήλως καὶ εἰς διακόσμησιν αἰθουσῶν κλπ. πωλοῦνται ἐν τῇ βιβλιοπωλείῳ καὶ τυπογραφίῳ τῆς «Κορίνης» (ἐν ἰδῶ Προαστείῳ, ἀριθ. 10) πρὸς λεπτὰ 50 ἑκάστη. Εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικὸν ἀποστέλλονται ἐλευθέρως ταχυδρ. τελῶν πρὸς 60 λ.

EXPOSITION D'ART FIN

Antiquités grecques et curiosités orientales DRACOPULOS FRÈRES

ταν διήλθεν ὁ κ. Καλαποθάκης ἠκούσθη νὰ λέγῃ περίλυπος:

— Τί ἐξόδευσί θάκανα, ἂν ἐβγαζα τώρα τὴν Σημαία μου!

Ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶνε ὅλη ἐστολισμένη διὰ κοντῶν κυανολεύκων συνδεδεμένων διὰ δαφνῶν. Ἐκαστος κοντὸς φέρει στέφανον — εἰς ἐνδειξιν τοῦ στεφανώματος φαίνεται — ἐκ δάφνης καὶ μικροῦς θυρεοῦς. Ἐπὶ τῶν ἠλεκτρικῶν στύλων οἱ θυρεοὶ εἶνε μεγαλείτεροι καὶ φέρουσι εἴτε ἀξιωματικοῦ χρονολογίας, εἴτε ἐπίσημα ὀνόματα προσώπων ἢ πόλεων. Ἴδου τινὰ ἐξ αὐτῶν:

25 Μαρτίου, 7 Ἀπριλίου, 4 Ἰανουαρίου.

Ἀριστοφάνης, Μαίναδρος, Φιλήμων, Γέροντας, Λάμπρος.

Ἰουστινιανός, Λέων δ' Ε', Νικηφόρος, Ἀλεξιάδης, Παντόπουλος.

Μεθώρη, Σπάρτη, Φολέγαδρος, Μαρτιμιανάκης

Φειδίας, Βουτσιῆς, Μαρδάριος, Λαμπίτης, Ἀχαρναί.

Μαυρομιχάλης, Φλέσσας, Καρτωνας, Τζάνες, Σεμιτέλος.

Περὶ τῆς ἀψίδος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι καὶ ἂν εἶπῃ τις δὲν θὰ εἶνε μικρότερον τοῦ τόξου ὅπερ ἐπιστεγάζει τὰς δύο βάσεις τῆς. Ὁ Ἐρμῆς τῆς ἀψίδος τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐκάμφθη φαίνεται ἀπὸ τὸ βῆρος τῶν ὑφασμάτων, ἅτινα ἐκάλυπτον ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἀψίδα καὶ νομίζει τις, ὅτι βλέπει ἐν αὐτῇ τὸ σῶμα γηραιοῦ στρατηγοῦ μας. Οἱ περίξ μικροσκοπικοὶ ἀγγελοὶ ἠδύναντο καὶ νὰ πετάξωσι μόνον τῶν, ἀφοῦ δὲν εὐρέθη κανεὶς χριστιανὸς νὰ τοὺς πετάξῃ. Τὸ γερμανικὸν στέμμα εἶνε μᾶλλον ἐπιτυχές. Ἡ μαυρίλα του κάμνει ἓνα νὰ ἐρωτήσῃ:

— Μὰ γιατί εἶνε μαῦρο; — Δὲν θυμάσαι, ἀνότης, ποῦ πέθαναν πρὸ ὀλίγου καιροῦ οἱ δύο Ἀυτοκράτορες...

Μὴ ἔχων ἕτερον, ἀγαπητὲ Κόμη, κλείω τὴν παρούσαν διὰ τῶν ἐπομένων στίχων, οὗς ἀντέγραψα εὐρισκομένους ζωθεν τῆς θύρας παντοπωλείου παρὰ τὰ Χυτεῖα:

Χρηστὲ Γεώργιε, Ἄναξ Ἑλλήνων, Σὲ εὐχόμεθα νὰ γίνῃς τοιοῦτος καὶ τῶν Πανελλήνων.

Ἄνασσα Ἑλλήνων φιλόθεος γυνή. Ἀστὴρ τοῦ Βυζαντίου πρέπει νὰ σε κοσμή.

Τοῦ Κωνσταντίνου τὸ σπαθὶ ποῦ σοῦχανε χάριση. Τὸ Ἀνατολικὸν αὐτὸ ζήτημα ἄς λύσῃ.

Στοὺς θόλους τῆς Ἁγίας Σοφίας στεμνὴ νὰ σὲ δοῦνε. Τόσαις χιλιάδαις Ἑλλήνες παντοῦ νὰ σ' εὐλογοῦνε.

Πάρ' τον καὶ ἴστον γάμον σου νὰ σοῦ πῆ καὶ τοῦ... χρόνου!

Σὲ ἀσπάζομαι

Γιοπανάιος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

(Ίδιαίτερον τοῦ "Αστερος")

Βερολίνον 14|26 Ὀκτωβρίου

Κυρίον Ἐρβέρτον Βίσμαρκ

Ζητήσατε, ἐπιμόνως συνέπνευσεν μετὰ τοῦ ποιητοῦ τῆς «Δύσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος». Ἀπάντησις πληρωμένη.

ΒΙΣΜΑΡΚ

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ, ΑΙ ΥΠΟΔΟΧΑΙ, Κ. Τ. Α.

ΟΣ ΕΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΔΕ ΚΑΣΤΡΟΝ

Ἐρατεινὲ Κόμη.

Εἶνε δικαία ἡ περιέργειά σου, νὰ μάθης τοῦλάχιστον τὰ περὶ τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου, ἀφοῦ ἡ οἰκονομική σου κατάστασις δέ σοι επέτρεψεν νὰ τὰ ἴδῃς. Δὲν εἶχες μέγα δικαίον νὰ σκερθῆς πολὺ περὶ τῶν δαπανῶν, διότι εἰς ὅλους τοὺς ἐπισήμους καὶ ὑψηλοὺς ξένους καλλιμάμαροι προσνήθησαν οἰκίαι καὶ τράπεζαι παρατίθενται τοιαῦται καθ' ἑκάστην, ὅποια οὐδέποτε ἦλθον εἰς στενάς σχέσεις μετὰ τοῦ Ἑμετέρου στομάχου. Ὡστε κατ' ἐμὲ τὸ μόνον ζήτημα ἦτο ὁ ναῦλος τοῦ ταξειδίου σου· ἐὰν ἠδύνασο νὰ ἔλθῃς ἀναοία δὲν ἔπρεπε νὰ χάσῃς τὴν εὐκαιρίαν, ἀφοῦ θὰ ἔφρουγες κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀλλὰ τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται!!!

Λοιπόν.

Κόσμον τοσοῦτον οὐδέποτε εἶδον αἱ Ἀθηναί. Δὲν λέγω — πρόσθε — κόσμος τοσοῦτος οὐδέποτε εἶδε τὰς Ἀθήνας, διότι πιθανόν ὅλος αὐτός ὁ κόσμος νὰ μὴ εἶδε τίποτε, προσβληθεὶς ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ μας προϊόντος, τοῦ κοινορτοῦ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι πλεονάζουσιν οἱ φέροντες πῖλους καὶ ἐνδυμασίας εὐρωπαϊκὰς, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ ὑπερβολή, ὅτι ἀνὰ πᾶν βῆμα συναντᾷς πελώριον ἀνατολίτην μετὰ τὸν ποδῆρον μέλανα ἐπενδύτην του καὶ τὸ βραχύ, ἀλλὰ κατακόκκινον φέσι του ἢ ἄλλον ἐπαρχιώτην ἐγκαταλείψαντα τὴν γενέθλιον, ἵνα ἴδῃ τὰς τελετάς, Ὅλοι αὐτοὶ ἐν ἀρχῇ ἦσαν θύματα τῶν ἐφημερίδων, ἐπειδὴ αὐτοὶ τοὺς ἠνάγκασαν εἰς τὸ ἀκούσιον τοῦτο ταξειδίον· τώρα ὅμως εἶνε θύματα τῶν ξενοδόχων καὶ τῶν ἀμαξήλατῶν, ὑπάρχει δὲ ἐλπίς νὰ γίνωσι τοιαῦτα καὶ τῶν λωποδυτῶν, διότι φήμη διεδόθη, ὅτι καὶ ἐκ τῶν τελευταίων οὐχὶ ὀλίγοι ἀφίκοντο χάριν τῶν ἑορτῶν.

Ὅσοι, ἀγαπητὲ Κόμη, ἔσπευσαν νὰ ἔλθωσιν εἶνε βέβαιον, ὅτι εὖρον καταλληλοτέραν κατοικίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ διάστημα τῶν παρεπιπτούσων ἡμερῶν δὲν εἶχον τίποτε ἄλλο νὰ ἴδωσιν ἐκτὸς τῆς ζωοφόρου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ ἀψίδες, τὰ πάντα συνετελέσθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ νύκτας τῆς συνδρομῆς μάλιστα καὶ ὑπνικῶν τοῦ Οὐμβέρτου. Πρὸ αὐτῶν χάος καὶ ὀδοστρωτῆρες εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ μόνον θέαμα αἱ εἰκόνες τοῦ Πανεπιστημίου ἐνώπιον τῶν ὑποίων οὐχὶ ὀλίγοι κεφαλαὶ ἀπεκαλύφθησαν καὶ οὐχὶ ὀλίγα σταυρο-

κοπήματα ἔλαβον χώραν. Ἐνεκὰ τοῦ ἀφθόνου χρυσοῦ καὶ τῆς ὄλης κατασκευῆς ἐξελαμβάνοντο ὡς εἰκόνες ἀγίων...

Ὅσοι δὲν ἦλθον ἐγκαίρως καὶ δὲν εἶχον τὸ εὐτύχημα νὰ εἶνε ὑψηλοὶ ξένοι, κατέφυγον εἰς τὰ χάνια καὶ συγκατένευσαν νὰ διαμείνωσιν ἐν δωματίοις εἰς τὰ ὅποια βεβαίως ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν θὰ εἶχε τὴν μετριοφροσύνην νὰ γεννηθῇ. Ἐκαστον δωματίον ἐδίδετο ἐπ' ἐνοικίῳ εἰκοσι ἢ καὶ τριάκοντα δραχμῶν τὴν ἡμέραν οὐχὶ δὲ ὀλίγοι ἐκέφησαν ν' ἀγοράσουν μίαν οἰκίαν τὴν ὅποιαν νὰ μεταπώλῃσιν μετ' ὀλίγας ἡμέρας μετ' ἐκπτώσιν καὶ... μετ' τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν θὰ ζημιωθῶσι πλεῖστον ἀπὸ τὴν δαπάνην τοῦ ἐνοικίου τῶν.

Περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν τροφῶν θὰ σοῦ φέρω πειστήρια, ἅτινα θὰ σὲ καταπλήξωσιν. Ἄκουσε τὰς τιμὰς ἐνὸς καταλόγου ξενοδοχείου δεκάτης τάξεως κειμένου παρὰ τὴν παλαιὰν ἀγοράν.

Σοθπα	60
Μακαρόνια	80
Βραστὸ	2,50
Γουβαράκια	3,10
Ψητὸ	4,80
Κότα ψητῆ	9,65

Σὲ ἀκούω νὰ λέγῃς: — Μ' ἂν ἤμην ἐγὼ στὰς Ἀθήνας δὲν ἔμενα μὲ ὦρα... ἔμπαινα εἰς μίαν ἀμαξάν κι' ἔφρουγα... — Μάλιστα! ἔχεις δικαίον, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ εἶχες καὶ ἐν χαρτονόμισμα τῶν πεντακοσίων διὰ νὰ πληρώσῃς τὴν ἀμαξάν.

Μετὰ τὰ προκαταρκτικὰ ταῦτα, ἔρατεινὲ Κόμη, ἄς κάμωμεν ἕνα φανταστικὸν περίπατον διὰ τῶν ὁδῶν τὰς ὁποίας θ' ἀκολουθῆσῃ ἡ πομπή, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἄς κατέλθωμεν καὶ ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς τὸν Πειραιᾶ. Μὴ σὲ πτοεῖ ἡ δαπάνη τοῦ σιδηροδρόμου. Εἶνε εἰς βάρος τῶν ἀναγνωστῶν μας! Εὐθὺς ὡς ἐπάτησεν ἡ μέλλουσα βασιλισσά μας τὸ ἔδαφος τοῦ Πειραιῶς τὰ πρῶτα ἀξιαλόγου ἀντικείμενα τὰ ὅποια εἶδε ἦτο ὁ δήμαρχος, τὸ δημαρχεῖον καὶ ἡ ἀψίς. Τὸ δημοτικὸν κατὰσταμα διεσκευάσθη καταλλήλως. Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς ἐσκέφθη: ἀφοῦ θὰ διέλθῃ ἡ πομπή πρέπει νὰ εἶνε ρυθμοῦ. Πομπηῖανου.

Ἡ ἀψίς εἶνε μᾶλλον φιλόκαλος τῶν Ἀθηναϊκῶν συναδέλφων τῆς.

Ἄς ἀνέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, ἐὰν δὲν συναντήσῃς τὸν κ. Παρασκευαῖδην, θὰ συναντήσῃς μίαν ἀψίδα διὰ τῆς ὁποίας εἶνε πολὺ ἀμφίβολον, ἐὰν δύναται νὰ διέλθῃ ὁ κ. Παρασκευαῖδης. Πρὸ τῶν Ἀγίων Ἀσωμάτων ἄλλη ἀψίς, πρὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἑτέρα καὶ ἡ τετάρτη ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

— Αὐτὰ ὅλα, μοῦ λέγει ἀχρεῖτος λογοπαίκτης, σημαίνουν, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα... ἀψίδες, ἀλλ' ἐγὼ δὲν συμμερίζομαι οὔτε τὸ λογοπαίγνιον, οὔτε τὴν ιδέαν, διότι βλέπω αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπιλεκτον κλητῆρα νὰ δέρῃ πολίτην τινά, ὅστις ἀπέρχεται ὑπομονητικώτατα μετὰ πρόσωπον ἐξωραϊσμένον.

Ἡ ὁδὸς Πειραιῶς εἶνε κεκοσμημένη μετὰ μύρτα καὶ μετὰ ἀπείρους μικρὰς γερμανικὰς καὶ ἑλληνικὰς σημαίας. Ὁ-

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ἐξ ὄλων τῶν ἐπισημοτήτων οἵτινες θὰ παραστῶσιν εἰς τοὺς γάμους παρατήρησα, ὅτι μόνον οἱ Βουλευταὶ μας μένουσιν ἀνευ ἀκολουθίας. Ἐξηγῶ τώρα διατὶ αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι εἶνε οἱ πλεόν ἀνακόλουθοι.

Καὶ ἐν περιέργων.

Κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ μυστηρίου ἐν τῇ Μητροπόλει μεταξὺ τῶν πρώτων θέλουσι ταχθῆ οἱ ἐν τέλει.

Ἀπειροπληθεῖς εἶνε αἱ ἐξέδραι κατὰ τὰς ὁδοὺς δι' ὧν θὰ διέλθῃ ἡ πομπή. Κατὰ τοὺς ἀντιπολιτευομένους αὐταὶ εἶνε ἐπινοήματα τῆς Κυβερνήσεως προφανῶς πρὸς δημιουργίαν νέων θέσεων.

Εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ κληθέντα στρατιωτικὰ σώματα δὲν θὰ δυναθῶσι νὰ παρατάξωσι καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς πομπῆς οὔτε ἕνα πλήρη στοιχὸν ἀνδρῶν. Μία νέα ἀπόδειξις, βλέπετε, ὅτι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ στρατοῦ ἐν γένει εἴμεθα τὸ μᾶλλον ἀστοιχείωτον ἔθνος τῆς Εὐρώπης.

Πρὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Ἀθηνῶν ὅπου κατεσκευάσμενος γίνονται προετοιμασίαι:

- Πῶς! κι' ἐδῶ γίνονται παρασκευαί;
- Μὰ, ἀφοῦ εἶνε διευθυντῆς... ὁ Παρασκευαῖδης.

- Κατὰ τὴν Παρασκευὴν πρὸ τῆς ὑποδοχῆς τῆς νύμφης.
- Ἀπὸ ποῦ ρίπτοται οἱ κανονοβολισμοί;
- Ἀπὸ τὸν λόφον τῶν Νυμφῶν.
- Φυσικά, ἀφοῦ ἔρχεται... ἡ νύμφη.

Καλαποθάκης

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Α. Δ. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Ἡ ὑπομονὴ μας ἐξηγητήθη. Γ. Π. Σουζ. Ἐλήθη καὶ ἡ δευτέρα ἐπιστολή σας. Ε. Π. Μελίτην. Μᾶς ἐλησημόσατε Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Μετὰ τὸ ἐρχόμενον στέλλομεν τὰς ἀποδείξεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Τοῦ Διαδόχου, τῆς Σοφίας, τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Ἀυτοκράτορος Γουλιέλμου, ἐπὶ λαμπρῷ χάρτου καὶ εἰς μέγα σχῆμα, καταλλήλιστα εἰς εἰς διακόσμησην αἰθουσῶν κλπ. πωλοῦνται ἐν τῇ βιβλιοπωλείῳ καὶ τυπογραφείῳ τῆς «Κορίνθης» (ἐν ὁδῷ Πρασσείου, ἀριθ. 10) πρὸς λεπτὰ 50 ἑκάστη. Εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικὸν ἀποστέλλονται ἐλευθερὰ ταχυδρ. τελευτῶν πρὸς 60 λ.

EXPOSITION D'ART FIN

Antiquités grecques et curiosités orientales DRACOPULOS FRÈRES

ταν διήλθεν ὁ κ. Καλαποθάκης ἠκούσθη νὰ λέγῃ περίλυπος:

— Τὶ ἐξόδευσι θάκανα, ἂν ἐβγαζα τώρα τὴν Σημαία μου!

Ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶνε ὄλη ἐστολισμένη διὰ κοντῶν κυανολεύκων συνδεδεμένων διὰ δαφνῶν. Ἐκαστος κοντὸς φέρει στέφανον — εἰς ἐνδειξιν τοῦ στεφανώματος φαίνεται — ἐκ δάφνης καὶ μικροῦς θυρεοῦς. Ἐπὶ τῶν ἠλεκτρικῶν στύλων οἱ θυρεοὶ εἶνε μεγαλείτεροι καὶ φέρουσι εἴτε ἀξιωματικοὺς χρονολογίας, εἴτε ἐπίσημα ὀνόματα προσώπων ἢ πόλεων. Ἴδου τινὰ ἐξ αὐτῶν:

25 Μαρτίου, 7 Ἀπριλίου, 4 Ἰανουαρίου.

Ἀριστοφάνης, Μαινανδρος, Φιλήμων, Γέροντας, Λάμπρος.

Ἰουστινιανός, Δέων δ' Ε', Νικηφόρος, Ἀλεξιάδης, Παντόπουλος.

Μεθώρη, Σπάρτη, Φολέγαθρος, Μαρτιμιανᾶκης

Φειδίας, Βουτσιπᾶς, Μαρδότιος, Λαμπίκης, Ἀχαραί.

Μαυρομιχάλης, Φλέσσας, Καρτσωνας, Τζάρες, Σεμιτέλος.

Περὶ τῆς ἀψίδος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι καὶ ἂν εἴπῃ τις δὲν θὰ εἶνε μικρότερον τοῦ τόξου ὅπερ ἐπιστεγάζει τὰς δύο βάσεις τῆς. Ὁ Ἔρμης τῆς ἀψίδος τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐκάμφθη φαίνεται ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ὑφασμάτων, ἅτινα ἐκάλυπτον ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἀψίδα καὶ νομίζει τις, ὅτι βλέπει ἐν αὐτῇ τὸ σῶμα γηραιοῦ στρατηγῶν μας. Οἱ περίξ μικροσκοπικοὶ ἀγγελοὶ ἠδύναντο καὶ νὰ πετάξουν μόνον τῶν, ἀφοῦ δὲν εὐρέθη κανεὶς χριστιανὸς νὰ τοὺς πετάξῃ. Τὸ γερμανικὸν στέμμα εἶνε μᾶλλον ἐπιτυχές. Ἡ μαυρίλα του κάμνει ἕνα νὰ ἐρωτήσῃ:

- Μὰ γιατί εἶνε μαῦρο;
- Δὲν θυμάσαι, ἀνόητε, ποῦ πέθανεν πρὸ ὀλίγου καιροῦ οἱ δύο Ἀυτοκράτορες...

Μὴ ἔχων ἕτερον, ἀγαπητὲ Κόμη, κλείω τὴν παρούσαν διὰ τῶν ἐπομένων στίχων, οὓς ἀντέγραψα εὐρισκομένους ἀνωθεν τῆς θύρας παντοπωλείου παρὰ τὰ Χρυσεῖα:

Χρηστὲ Γεώργιε, Ἄναξ Ἑλλήνων, Σὲ εὐχόμεθα νὰ γίνῃς τοιοῦτος καὶ τῶν Πανελλήνων.

Ἄνασσα Ἑλλήνων φιλόφρωνος γυνή, Ἀστὴρ τοῦ Βυζαντίου πρῆπει νὰ σὲ κοσμή.

Τοῦ Κωνσταντίνου τὸ σπαθὶ ποῦ σοῦχανε χάριση. Τὸ Ἀνατολικὸν αὐτὸ ζήτημα ἄς λύσῃ.

Στοὺς θόλους τῆς Ἀγίας Σοφίας στεμνὴν νὰ σὲ ὄρουε. Τόσαις χιλιάδαις Ἕλληνας παντοῦ νὰ σ' εὐλογοῦνε.

Πάρ' τον καὶ στὸν γάμον σου νὰ σοῦ πῆ καὶ τοῦ... χρόνου!

Σὲ ἀσπάζομαι

Τσοπανάιος

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ

ΑΣΤΕΟΣ

Παρελθόντων ἐτῶν δεδεμένοι πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως διὰ τεσσάρων τελειοτάτων μηχανῶν. Ἐπὶ χάρτου διαφανοῦς **ivoire**

Α' ποιότητος . . . . . Δρ. 2,50
Β' ποιότητος . . . . . * 1,50

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ἐπὶ πληρωμῇ **λεπτῶν 20 ταχυδρομικῶς.**

Ἐκτυποῦνται ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν, διευθύνσεις, προσκλητήρια γάμων, εἰδοποιήτρια κλπ.

Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν οἰκῶν

J. C. Koenig & Ebhardt, Hannover

διὰ τὰ κατὰσσιχα,

Ed. Beyer τῆς Chemnitz,

διὰ τὰς μελάνας.

Neuriedler A. G. für Papier Fabrication

διὰ τὰ τετράδια γραφῆς καὶ ἴχνογραφίας.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΥΠΑΡΧΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Σφραγίδες ἐξ ἐλαστικοῦ καὶ ἐπὶ μετάλλων.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Γραμμὴ Πειραιῶς - Κορίνθου - Αἰγίου - Πατρῶν

	1	3	33	2	4	32
Πειραιῶς ἄν.	7 π	11.15	10.10	Πάτραι ἄν.	7.20π	11.40 —
Ἀθήναι *	7.30	11.50	10.40	Αἶγιον *	9.05	15.27 —
Κόρινθος ἄφ.	7.42	2.42	2. 5	Κόρινθος *	1.10	4 — 9.03π
Αἶγιον *	2.52	5.41		Ἀθήναι ἄφ.	4.25	7 — 12.30
Πάτραι *	4.35	7.—		Πειραιῶς *	4.55	7.30 1

Γραμμὴ Κορίνθου - Ναυπλίου - Μύλων

Κόρινθος ἄν.	3. μ.μ.	Μύλοι ἄν.	9.50π.μ.
Ἄργος ἄφ.	5.12 *	Ναύπλιον *	10.
Ναύπλιον *	5.45 *	Ἄργος ἄφ.	10.35
Μύλοι *	5.52 *	Κόρινθος *	12.45

Γραμμὴ Πατρῶν - Πύργου

Πάτραι ἄν.	7. π	5.10μ	Λεγαῖνα ἄν.	6.—π	4.—μ
Ἀχαΐα ἄφ.	8.	6.10	Μανωλάς *	7.—	5.10
Μανωλάς *	9.20	7.35	Ἀχαΐα *	8.20	6.40
Λεγαῖνα *	10.20	8.30	Πάτραι ἄφ.	9.20	7.40

Ἡ ἀμαξοστοιχία 33 ἐκίστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον, φθάνουσα μέχρις Ἀκράτας, ἢ δὲ 32 ἐξ Ἀκράτας Κυριακῆν, Τετάρτην, Παρασκευὴν. Καθ' ἐκίστην τοπικαὶ ἀμαξοστ. μεταξὺ Ἀκράτας-Πατρῶν, Ναυπλίου-Ἄργους-Μύλων.

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

Πλουσιωτάτην συλλογὴν ἡμεροδεικτῶν καὶ ἐφέτος εὐρίσκουσι πάντες εἰς τοῦ κ. Κωνσταντινίδου. Μὲ θερμόμετρα, βαρόμετρα, εἰκόνας ἐπικαίρους καὶ ... καὶ ... ἀπὸ 50 λεπτῶν μέχρι 10 δραχμῶν. Φαντασθῆτε !!!

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Κ. ΠΟΛΙΟΥΔΑΚΗ

(Ὀδὸς Προαστείου ἀριθ. 10).

Θὰ εὕρητε τὰ ὠραιότερα ὑφάσματα, τὸ καλλίτερον γούστο καὶ τὴν μεγαλειτέραν εὐθηνίαν.

Τυπογραφεῖον Κορίνθης, ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10.

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1890 ΕΤΟΥΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Πλούσιον καὶ μοναδικὸν εἰς ὕλην, εἰκόνας, ἀπαράμιλλον φιλοκαλίαν, χάριν πρωτοτυπίαν. — Σελίδες 450 πυκναὶ καὶ κομψόταται. — Συνεργάται περὶ τοὺς 50, οἱ διαπρεπέστεροι τῆς συγγένου ἐν Ἑλλάδι λογοτεχνίας. — Ἄρθρα καὶ διατριβαὶ ὑπὲρ τὰς 80. — Εἰκόνας καλλιτεχνικώταται καὶ γελοιογραφικαὶ παραστάσεις περὶ τὰς 40. — Μουσικὴ Παύλου Καρρέρ, κλπ. ΤΙΜΑΤΑΙ διὰ τὰς Ἀθήνας χαρτῶδ. φρ. 3 καὶ χρυσῶδ. 4. — Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, καὶ τὰς Ἐπαρχίας χαρτῶδ. 3 50. — χρυσῶδ. 4,50.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Τὸ παράγον Ἐλαίνην, Γλυκερίνην, Στεατίνην καὶ τὰ ἐκ ταύτης

ΣΤΕΑΤΟΚΗΡΙΑ

Βραβευθέντα ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει διὰ **Χρυσοῦ Βραβείου**

Ἐἶνε τὸ ἐν Κερκύρᾳ Στεατινοποιεῖον **Μ. Μαργαρίτης καὶ Σας** ἔχον Γεν. Πρακτορεῖον ἐν Ἀθήναις ἀπέναντι τοῦ Νέου Θεάτρου.

Συστατᾶται εἰς καναλιῶδες καὶ τοὺς προτιμῶντας Στεατοκήρια ἐξ ἐγγωρῆ καὶ καθαρῆς Στεατίνης καὶ οὐχὶ νοθευμένης, νὰ προσέχωσιν εἰς τυχόν παραποιήσεις καὶ εἰς τὴν ὁμοιότητα τῶν χρωμάτων τῶν ἐπιγραφῶν ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν ἐκίστη Στεατοκέρῳ ἐγκεχαραγμένον ὄνομα «Μαργαρίτης».

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΟΝΑΝΟΥ

90 ΟΔΟΣ ἙΡΜΟΥ 90

Κάτωθεν τοῦ Ξενοδοχείου Ἐπιταμῆσου, παραπλευρῶς τοῦ χρυσοπωλείου Σπηλιοπούλου καὶ ἀπέναντι τοῦ βιβλιοπωλείου Κωνσταντινίδου.

Τὸ γνωστὸν καὶ ἀνεγνωρισμένον πλέον πρὸ ἐτῶν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν κόσμον κατὰσθημα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΟΝΑΝΟΥ εἶνε τὸ μαγικὸν ἀνάκτορον τῆς καλαισθησίας. Ἐφέτος ἰδίως ἡ θέα του εἶνε ἐξαιρετικῶς ὡς ἐκ τῆς πλουσίας συλλογῆς εἰδῶν πολυτελείας δι' ἄνδρας γυναῖκας καὶ παιδας δι' ἧς ἐπιλουτίστη.

Εἰδικότης εἰς ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΠΑΙΔΩΝ καὶ ΚΑΠΕΛΑΚΙΑ καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς ΥΛΙΚΑ ΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥΣ ΠΙΛΟΥΣ, ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ΚΗΔΕΙΩΝ κτλ.

Ἀνώτερον παντὸς συναγωνισμοῦ ὡς πρὸς τὴν ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΟΝΑΔΙΚΗΝ ΕΥΘΗΝΙΑΝ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ.

Εἰς τὸ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

Τοῦ κ. Ἀθ. Στίνην ἐκομίσθησαν λαιμοδέται καὶ χειρόκτια διὰ χοροῦς.

Ποιότης ἔκτακτος — Τιμαὶ συγκραταβατικά.

Δὲν σὰς λέγομεν ὑπερβολῆν. Τὸ γλυκύτερον μαῦρο χαβιάρι ἔχει τὸ μέγα παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Βαρβακείου παντοπωλείον Ἀντωνάκη. Ἐκτὸς τούτου ἔχει πρώτης τάξεως αὐγοτάρραχο καὶ χιλία δύο ἄλλα εἶδη διὰ τὸν στόμαχον.